

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 107411 18 Gž
Brčko, 11.01.2019. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Klaić Ilje, kao predsjednika vijeća, Lucić Josipe i Kadrić Zijada, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M. S. iz B., koga zastupa punomoćnik J. R., advokat iz Bi., protiv tuženih O. R. iz L., V. rođ. M. R., nastanjena u M. str. ..., .., N. -U., SR Nj. i T. Z. iz B., radi utvrđivanja prava vlasništva, odlučujući o žalbi privremenog zastupnika za prijem pismena Š.I., advokata iz B., izjavljenoj protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 107411 17 P od 24.10.2018. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 11.01.2019. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba privremenog zastupnika za prijem pismena Š. I., advokata iz B. se ODBIJA kao neosnovana i rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 107411 17 P od 24.10.2018. godine POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 107411 17 P od 24.10.2018. godine (u daljem tekstu prvostepeno rješenje) odlučeno je kako slijedi:

„ODBIJA SE zahtjev privremenog zastupnika za prijem pismena drugotužene Š. I., advokata iz B., za naknadu troškova.“

Protiv prvostepenog rješenja privremeni zastupnik za prijem pismena Š. I., advokat iz B. (u daljem tekstu žalitelj) blagovremeno je izjavio žalbu zbog povrede odredaba parničnog postupka i odredaba Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda s prijedlogom ovom sudu da žalbu uvaži i prvostepeno rješenje ili ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak ili preinači.

Nakon što je prvostepeno rješenje ispita u smislu odredbe člana 330. u vezi sa odredbom člana 345. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14, u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je ocijenio da žalba nije osnovana iz razloga koji slijede:

Razmatrajući prvostepeno rješenje, žalbu i cjelokupni spis dostavljen ovom sudu na odlučivanje o žalbi privremenog zastupnika za prijem pismena razvidno je:

da se ova parnica po tužbi tužitelja M. S. vodi protiv tuženih O. R., V. R. i T. Z.,

da je tužena V. R. nastanjena na adresi u Nje. (M. str. ...,, N.-U.),

da je prvostepeni sud 26.02.2018. godine uz tužbu uputio dopis tuženoj V. R. na adresi u Nj. da u roku od 15 dana od prijema dopisa odredi u Bosni i Hercegovini, umjesto u Distriktu, punomoćnika za prijem pismena u ovoj parnici uz upozorenje da će joj u protivnom sud postaviti privremenog zastupnika za prijem pismena, s tim što je propustio naglasiti na njen trošak,

da je tužena V. R. navedeni dopis zajedno sa tužbom primila 10.03.2018. godine,

da tužena V. R. u ostavljenom roku nije postupila po dopisu (nije odredila punomoćnika za prijem pismena), niti ima punomoćnika u ovoj parnici, pa je prvostepeni sud rješenjem broj 96 o P 107411 17 P od 24.04.2018. godine tuženoj V. R. postavio Š. I., advokata iz B. za privremenog zastupnika za prijem pismena („koji će vršiti sva prava i dužnosti privremenog zastupnika za prijem pismena“) i da je to rješenje uredno primila,

da je privremeni zastupnik za prijem pismena (Š. I., advokat iz B.) uputio prvostepenom sudu 30.04.2018. godine molbu za razrješenje te dužnosti obzirom na ranije preuzete obveze, potom 27.06.2018. godine obavijest o prestanku dužnosti privremenog zastupnika (da nije „saglasan sa postavljanjem ... odnosno“ da „*de facto* i *de iure*“ otkazuje „ovlaštenje“) i najzad 15.10.2018. godine dopis u kome kaže da „bez uplate predujma troškova u skladu sa advokatskim tarifama, u situaciji kada se“ protivi postavljenju nema „obavezu vršiti dužnosti privremenog zastupnika za prijem pismena“,

da je žalitelj istog dana 15.10.2018. godine obavijestio (gmail) tuženu V. R. da ne može vršiti dužnost privremenog zastupnika za prijem pismena i ujedno je obavijestio da njegovi troškovi iznose 165,00 KM i dostavo joj poziv za raspravu i predložio da sama odredi drugu osobu za vršitelja te dužnosti i da je na raspravu (pripremno ročište) 09.10.2018. godine za tuženu V. R. pristupio punomoćnik O. D., advokat iz B.,

da je prvostepeni sud dopisom od 02.07.2018. godine obavijestio žalitelja da ga neće razriješiti dužnosti privremenog zastupnika za prijem pismena i svoju odluku je obrazložio (da je „pozivanje na ranije preuzete obaveze kod obaveze prijema pismena paušalno“, tim prije što je „već u jednom predmetu iz istog razloga razriješen dužnosti privremenog zastupnika“),

da je žalitelj ponovo 19.09.2018. godine molio prvostepeni sud da ga razriješi dužnosti privremenog zastupnika za prijem pismena i da mu „iz obezbijedenog predujma, isplati ... do danas uzrokovani trošak“, koje je opredijelio i to za razmatranje spisa 30,00 KM, za izgubljeno vrijeme (pisanje gmaila i kopiranje) 60,00 KM, za odsutnost iz kancelarije 30,00 KM i za sastav tri dopisa 45,00 KM (po 15,00 KM) ili ukupno 165,00 KM,

obzirom da privremeni zastupnik za prijem pismena (žalitelj) nije dokazao da je „obavljao bilo kakve radnje“ izuzev što je sastavio tri podneska koji se odnose „na statusna pitanja tog lica“ i kako je „pored toga“ ocijenio da „niti jedan od zatraženih troškova nije bio nužan, niti je isti imao povoda za njih – obaveza stranke jeste da kontaktira privremenog zastupnika za prijem pismena“, prvostepeni sud je zaključio da zahtjev žalitelja za naknadu troškova nije osnovan i pobijanim rješenjem odbio je njegov zahtjev.

Ovo su u bitnom razlozi prvostepenog suda zbog kojih je odlučio kao u izreci pobijanog rješenja.

Kroz istaknute žalbene razloge, privremeni zastupnik za prijem pismena Š. I., advokat iz B. prije svega pobija rješenje kojim je postavljen za privremenog zastupnika za prijem pismena tuženoj V. R. (izlaže sve što je prethodilo donošenju pobijanog rješenja, tj. sva obraćanja prvostepenom sudu) i tvrdi, pozivajući se na sudsku praksu, da ga prvostepeni sud bez njegova pristanka i bez predujmljenih troškova nije mogao postaviti za privremenog zastupnika za prijem pismena, dok ocjenu i zaključak prvostepenog suda iznesen u prvostepenom rješenju smatra restriktivnim i proizvoljnim pravnim tumačenjem (da to znači da „advokati trebaju potpuno besplatno gubiti vrijeme i ... plaćati poštarine, usluge telefona ...“), a da je „za

svaku obavljenu radnju tražio minimalne iznose u skladu sa važećom AT F BiH“.

Prije svega, prema odredbi člana 106. Zakona o parničnom postupku, kada se stranka nalazi u inozemstvu, a nema punomoćnika u Distriktu, prvostepeni sud će je pozvati da u primjerenom roku postavi punomoćnika za prijem pismena u Distriktu uz upozorenje da će u protivnom na njen trošak postaviti privremenog zastupnika za prijem pismena.

Dakle, prema pomenutoj odredbi člana 106. Zakona o parničnom postupku, pošto tužena V. R. nije u ostavljenom roku postavila punomoćnika za prijem pismena, a upozorena je na posljedice nepostupanja (istina nije upozorena da će joj privremenog zastupnika za prijem pismena u Distriktu postaviti na njen trošak), prvostepeni sud je bio dužan postaviti joj privremenog zastupnika za prijem pismena u Distriktu (sve u cilju ubrzanja dostavljanja i izbjegavanja teškoća u dostavljanju u inozemstvu).

Pri tome, prvostepeni sud je bio slobodan odrediti osobu koja će za tuženu V. R. vršiti dužnost privremenog zastupnika za prijem pismena.

S druge strane, kada je žalitelj izrazio nesuglasnost s imenovanjem za privremenog zastupnika za prijem pismena, prvostepeni sud je, uz uvažavanje prihvaćene sudske prakse, bio dužan razriješiti žalitelja (Š. I., advokata iz B.) te dužnosti.

Naime, sudska praksa je izgradila stav, kojeg podržava i ovaj sud, da sud ne može postaviti i održati na dužnosti privremenog zastupnika za prijem pismena osobu koja nije suglasna s imenovanjem, odnosno koja je iskazala protivljenje imenovanju.

Isto tako, sud je odredbom člana 120. Zakona o parničnom postupku ovlašten da cijeni koji su troškovi bili potrebni za vođenje parnice. A, to znači da je prvostepenom sudu dato ovlaštenje da ocijeni da li troškovi koje je žalitelj stavio u zahtjev za naknadu troškova spadaju u djelokrug poslova privremenog zastupnika za prijem pismena, da li su bili potrebni, a prije svega da li su dokazani.

Međutim, ovaj sud jednako kao i prvostepeni sud, drži da žalitelju ne pripadaju traženi troškovi. Prije svega, zato što nije dokazao da je imao trošak za razmatranje spisa, a onda da je imao i ostale troškove vezane za tu radnju, obzirom da u spisu predmeta nema dokaza da mu je odobreno razgledanje spisa (pri tome valja znati da se pod razgledanjem spisa podrazumijeva

priprema za učestvovanje u parnici, što ovdje nije slučaj, jer dužnost privremenog zastupnika za prijem pismena je primiti pismo i o tome obavijestiti stranku), pa kad nije obavio tu radnju onda je otpao i osnov za nagradu za izgubljeno vrijeme i za odsutnost iz kancelarije zbog te radnje. Također, nema dokaza da je žalitelj morao ili da je u okviru svoje dužnosti privremenog zastupnika za prijem pismena u komunikaciji sa tuženom V. R., kopirao bilo koji dokument, niti da je platio slanje gmaila V. R., dok trošak za sastav dopisa (koji se tiču njegova neslaganja sa imenovanjem privremenog zastupnika za prijem pismena) ne spada u izdatke potrebne za vršenje povjerenih mu poslova privremenog zastupnika za prijem pismena.

Prema tome, kako je prvostepeni sud, sukladno datom mu ovlaštenju pravilno ocijenio da troškovi koje je žalitelj stavio u zahtjevu za naknadu troškova prije svega nisu dokazani i ne spadaju u troškove koje iziskuje posao privremenog zastupnika za prijem pismena, dakle, kako je prvostepeno rješenje pravilno i zakonito valjalo je žalbu privremenog zastupnika za prijem pismena Š. I., advokata iz B., odbiti kao neosnovanu i prvostepeno rješenje potvrditi na osnovu odredbe člana 344. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, s tim što će se prema zahtjevu privremenog zastupnika za prijem pismena Š. I., advokata iz B. za razrješenje povjerene dužnosti prvostepeni sud morati odrediti vodeći računa o gore pomenutoj sudskoj praksi, koju inače podržava i ovaj sud.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Iljo Klaić